

Вие ги помнитъ тѣзи рефлеси на Гьоте въ неговия великоленъ "Горски царь", рефлекситъ на Вл. Поляновъ въ безпогрѣшната анализа отъ "Мръжитъ на дъжда", помните десетки други примери. Душата на вълната е вдъхновенната душа на Лермонтовия морякъ, е вдъхновенната душа на самия Лермонтовъ.

И тѣй страстно, тѣй неотгънно е влюбенъ моряка въ тѣхъ - игривитъ волни.

Я обожатель ихъ свободы;

Какъ я въ душъ любилъ всегда

Ихъ безконечные походы

Богъ вестъ отъ куда и куда;

и действительно, разгледани като оуше-
вени

